

Z E S P Ó Ł
INFORMACJI
POLITYCZNEJ
KW PZPR
W BIAŁEJ
PODLASKIEJ

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 16

Do użytku wewnętrznego

PLENARNE POSIEDZENIE KW PZPR

ZADANIA WOJEWÓDZKIEJ ORGANIZACJI PARTYJNEJ W ROZWIĄZYWANIU PROBLEMÓW MŁODEGO POKOLENIA

Na plenarnym posiedzeniu KW PZPR w Białej Podlaskiej w dniu 4 czerwca br. omawiano zadania wojewódzkiej organizacji partyjnej w rozwiązywaniu problemów młodego pokolenia. W obradach które prowadził I sekretarz KW PZPR Czesław Staszczak, wziął udział członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Kazimierz Baroikowski. Obecni byli prezes WK ZSL Tadeusz Jóźefczak, sekretarz WK SD Henryk Czarkowski, wojewoda białkopodlaski Stanisław Rapa oraz przewodniczący Zarządu Krajowego ZMW Waldemar Świrgoń, wiceprzewodniczący ZG ZSMP Mirosław Demczuk, sekretarz ZK ZMW Kazimierz Janiak, a także przewodniczący ZW ZSMP Lech Nikolski, komendant Chorągwi ZHP Mieczysław Maciejczyk, przewodniczący ZW ZMW Mieczysław Włodarek.

Referat wprowadzający do dyskusji wygłosił I sekretarz KW PZPR, Tow. Czesław Staszczak. Stwierdził on na wstępie, że problematyka podjęta przez Plenum ma niezmiernie doniosłe znaczenie. W wyprowadzaniu kraju z kryzysu i stwarzaniu odpowiednich warunków dalszego socjalistycznego rozwoju Polski młodzież odgrywa ważną

rolę. W sposób szczególny przeżywa ona jednak kryzys, w jakim znalazł się nasz kraj. Nie ma tej odporności na wstrząsy polityczne, która cechuje starsze pokolenie. Szczególnie mocne spustoszenie w jej świadomości poczyniła działalność wrogów socjalizmu. Jest to cena, jaką za-
/ciąg dalszy na str. 2/

/ciąg dalszy ze str. 1/
płaciliśmy za błędy w pracy politycznej i wychowawczej z młodzieżą. Partia rozliczyła się z tych błędów na swym IX Nadzwyczajnym Zjeździe. Najbliższe posiedzenie KC PZPR określi kierunki działania partii i państwa oraz skieruje zapewne propozycje pod adresem młodzieży i jej organizacji. Na warunkach życia młodzieży odbijają się także trudności ekonomiczne, które pomniejszają jej zaufanie do polityki partii i państwa. Wszystko to sprawia, że pozyskanie młodzieży dla wypracowanego przez partię programu socjalistycznej odnowy nie jest zadaniem łatwym. Trzeba wyjść naprzeciw problemom młodego pokolenia. Nie wolno jednak czynić obietnic bez pokrycia. Należy też podkreślić, że wiele spraw młodzież musi rozwiązywać sama, zaś partia i państwo powinny tworzyć warunki sprzyjające aktywności młodego pokolenia.

W dalszej części wystąpienia Tow. Staszczak ocenił pracę instancji i organizacji partyjnych województwa wśród młodzieży.

Stwierdził, że z wyników tej pracy nie możemy być zadowoleni. Część instancji i organizacji partyjnych nie widzi problematyki młodzieżowej jako procesu, a traktuje ją jako

jeden z tematów, który trzeba omówić. Za mało jest zainteresowania sprawami młodych w zakresie ich prawidłowego wychowania. Niedostateczny jest stopień zaspokajania potrzeb materialnych ludzi młodych i wyzwalania inicjatyw młodzieży w tym zakresie. Zadaniem trudnym, ale koniecznym jest przełamywanie dzisiejszego sposobu myślenia pewnej części młodych, przejawiającego się w dążeniu do szybkiego uzyskania wysokiego standardu życia - często bez własnego w jego osiągnięciu udziału. Czasami też uważa się, że w aktualnych warunkach nic lub niewiele można zrobić dla młodzieży. Bagatelizuje się wręcz szereg prostych rozwiązań i usprawnień.

Mówca omawiał następnie główne problemy młodzieży województwa. Wśród nich wiele wiąże się z odpowiednim rozwojem i pracą szkolnictwa. Podejmujemy w tej mierze szereg działań, niemniej jednak na dzień dzisiejszy musimy stwierdzić, że baza materialna szkół w województwie jest niewystarczająca w stosunku do potrzeb, a przygotowanie kadry nauczycielskiej do socjalistycznego wychowania dzieci i młodzieży nie w pełni nas zadawała. Niepokój budzi praca kadry nauczycielskiej i organizacjami młodzieżowymi.

Wiele problemów stwarza praca z młodzieżą starszą. Zauważyć można w odniesieniu do tej grupy wiekowej brak wypracowanego modelu wychowawczego. Młodzieży tej potrzebna jest przede wszystkim prawda o życiu, założeniach ustroju i istocie warunkowań składających się na realizację oraz znajomość tego, co robimy w różnych dziedzinach życia społeczno-gospodarczego.

Wojewódzka instancja partyjna przykłada wiele uwagi do właściwego funkcjonowania szkoły. Podejmowane przez nią działania idą w kierunku rozwiązywania problemów bazy szkolnej i pogłębiania procesu socjalistycznego wychowania. W województwie 33 % ogółu nauczycieli stanowią członkowie PZPR, 90 % wszystkich dyrektorów szkół należy do partii. Przy ich zaangażowaniu wiele problemów w szkołach można i należy szybko rozwiązać.

Do najbardziej palących problemów ludzi młodych należą sprawy mieszkaniowe. Tow. Staszczak stwierdził, że wojewódzka instancja partyjna przyjmując w styczniu kierunki zadań społeczno-gospodarczych określiła jako minimum realizację 700 mieszkań w br. w budownictwie wielorodzinnym. Po 5 m-cach można stwierdzić, że realizacja tych zadań przebiega planowo, choć wymaga nieustannej troski,

tym bardziej, że efektem roku przyszłego ma być ponad 1000 mieszkań.

Okres wyczekiwania na mieszkanie nie trwał dotychczas dłużej niż 10 lat, ale z chwilą wznowienia zapisów do sp-ni mieszkaniowych kolejka wyczekujących ogromnie się wydłuża, a dotychczasowe tempo budownictwa mieszkaniowego może wydłużyć okres wyczekiwania na mieszkanie do lat 20.

Dlatego też wszelkie inicjatywy muszą być naceLOWANE na przyspieszenie budownictwa we wszystkich jego formach. Inicjatywy młodzieży w tym zakresie, takie jak patronat, młodzieżowe spółdzielnie budowlane, zwiększenie produkcji materiałów budowlanych wspieramy i będziemy wspierać i wspólnie troszczyć się o to, by dawały wymierne rezultaty. Dla młodych małżeństw istotne znaczenie ma fakt, że w latach 1981-82 baza przedszkolna powiększyła się o 1000 miejsc i są realne przesłanki, by jeszcze do końca br. w sposób zasadniczy złagodzić najpilniejsze potrzeby w tym zakresie. Baza szkolna w miastach ulegać będzie także systematycznej poprawie. W sumie więc nasza oferta wobec problemów socjalno-bytowych młodzieży uczącej się i pracującej w miastach jest względnie przejrzysta i usystematyzowana.

Inaczej niestety wygląda sytuacja, jeżeli chodzi o warunki życia i pracy młodzieży wiejskiej. Na taki stan rzeczy składa się wiele przyczyn. Są one znane i na bieżąco analizowane. Wojewódzka organizacja partyjna problemami tymi żyje na codzień. Jest to w pełni zrozumiałe - 70 % mieszkańców województwa żyje na wsi.

Wieś polska - kontynuował I sekretarz KW - w tym i białskopodlaska, nie żyje z dala od kryzysu. Najboleśniej jego skutkiem było zerwanie więzów ekonomicznych z miastem. Apogeum tego procesu mało miejsce jesienią ub. roku. Stan partii na wsi budził nasz poważny niepokój. W takiej sytuacji postanowiliśmy skierować wówczas wszystkie możliwe siły do pracy partyjnej na wsi.

Zdobyte rozeznanie sytuacji w rolnictwie oraz decyzje kierownictwa partii i ZSL w sprawach polityki rolnej były podstawą plenarnego posiedzenia KW PZPR i WK ZSL odbytego w marcu br. którego Uchwałę realizujemy na bieżąco.

W procesie odzyskiwania wiarygodności partii w społeczeństwie uzyskaliśmy niemało. Ale i dziś na wsi nie brak krytyki. Nie dotyczy ona jednak podstawowych zasad polityki rolnej, ale braku środków do produkcji.

Problemów w tej mierze w województwie sami nie zdołamy rozwiązać, ale nie chcąc biernie czekać, podjęliśmy na skalę naszego potencjału produkcję prostych narzędzi i maszyn rolniczych.

Celem naszym jest stabilizacja i rozwój produkcji rolniczej oraz umocnienie polityczne na wsi. Reasumując - stwierdził mówca - są podstawy do praktycznego urzeczywistnienia niezbadanych, od dawna oczekiwanych przemian na wsi. Czynić to winny wspólnie z pokoleniem ojców młodzi, którzy swą przyszłość wiążą z wsią i rolnictwem. Są znamienna istnienia takiej tendencji. Czynimy wszystko, by miała ona charakter trwały.

W dalszej części referatu mówca zwrócił uwagę na sprawy opieki zdrowotnej, kultury, kultury fizycznej i rekreacji. Wskazywał przy tym na znaczenie inicjatyw społecznych dla rozwiązywania występujących tu problemów. Podniósł tu też zagadnienie awansowania młodych, powierzenia im kierowniczych stanowisk w gospodarce i administracji. Stwierdził, że jest to obiektywna konieczność. Nie chodzi jednak o wymianę kadry starszej na młodą, ale o wysuwanie na znaczące stanowiska najlepszych, spełniających kryteria wysokich kwalifikacji zawodowych, predyspozycji do

kierowania, o odpowiedniej postawie moralno-etycznej. W tej mierze nie można czynić żadnych rozróżnień pokoleniowych.

Wiele uwagi Tow. Staszczak poświęcił też organizacjom młodzieżowym województwa. Wskazał, że partia z zadowoleniem obserwuje odzyskanie sił przez ZSMP, ZHP, SZSP oraz rozwój ZMW. Wspierając je nie ma bynajmniej zamiaru prowadzenia ich za ręką, ale stara się, by szły one właściwą drogą. Wiele w tej mierze mogą zrobić młodzi członkowie partii należący do organizacji młodzieżowych. Mówca wskazywał tu na potrzebę zwiększania udziału młodzieży w działalności OKON, które na terenie województwa skupiają ok. 11 % ludzi młodych. Młodzież w ramach OKON - powiedział, ma wielkie możliwości realizacji ambicji, włączenia się w proces tworzenia podstaw wychodzenia z kryzysu politycznego i ekonomicznego. Kończąc zaś raz jeszcze podkreślił wagę i znaczenie pozyskiwania młodzieży do realizacji programu IX Nadzwyczajnego Zjazdu Partii. Złożonych spraw naszego państwa, naszej gospodarki nie da się rozwiązać bez aktywnego udziału młodego pokolenia. Jego zaangażowanie w proces socjalistycznej odnowy ma ścisły związek z przyszłością socjalistycznej Polski

DYSKUSJA

W dyskusji na Plenum głos zabrali: Erazm Wasilewski - prorektor Filii AWF, Marian Konopka - I sekretarz KG PZPR w Piszczacu, płk Teodor Woliński - z-ca szefa WSzWoj., Antoni Karwacki - rolnik z gm. Łomazy, Mieczysław Maciejczyk - komendant Chorągwi ZHP, Krystyna Wawrzyniuk - I sekretarz KM-G PZPR w Terespolu, Stanisław Naumiuk - wiceprzew. ZW ZMW, Marian Kocyk - naczelnik Wagonowni DRKP Małaszewicze, Lech Nikolski - przew. ZW ZSMP, Krzysztof Dorosz - rolnik z gm. Łomazy, Grażyna Serwatko - przew. ZGm ZSMP w Dębowej Kłodzie, Stanisław Łucko - nauczyciel Zb.Szk.Gm. w Sławatyczach, Tadeusz Kochanowski - sekr. Oddz. Woj. NOT w Białej Podl. i Tadeusz Ułanowicz - wiceprzew. ZW ZSMP, przew. ZZ ZSMP w DRKP Małaszewicze.

W dyskusji wziął udział także członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR, tow. Kazimierz Barcikowski.

Na wstępie stwierdził on, że troską działaczy partyjnych powinno być, by współpraca i stosunki z młodzieżą układały się jak najlepiej. Problemy młodzieży należy traktować szeroko. Jeśli my jako partia damy dowody poważnego, konstruktywnego

rozwiązywania problemów młodych zyskamy uznanie i poparcie szerokich kręgów społeczeństwa, zarówno młodzieży jak i starszych jej rodziców, którym przecież zależy na właściwym wychowaniu dzieci. Trzeba - kontynuował mówca - byśmy z tego posiedzenia wyszli też z przekonaniem, że spraw wychowania nie da się niczym zastąpić. Młodzież jak zawsze, pyta o to, co w życiu jest cenne, a co pozorne, jaki jest sens życia. Od naszych odpowiedzi na te pytania często zależy los młodych. Następstwem tego, w co młody człowiek u progu swego życia uwierzy, jest jego cały los, cała życiowa droga. Dlatego też organizacje partyjne powinny utrzymywać ścisłą więź z młodymi ludźmi. Działacze partyjni powinni często spotykać się z nimi, uczestniczyć w zebraniach ich organizacji. W dalszej części wypowiedzi tow. Barcikowski uznał za pożyteczną inicjatywę władz wojewódzkich dotyczącą spotkania wszystkich zorganizowanych sił politycznych województwa i zachęcił do skonstruowania wojewódzkiego planu rozwiązywania problemów młodych oraz popierania ich inicjatywy w tym zakresie. Program naszej partii powinien być tak pomyślany, aby wspólnie z młodzieżą zrobić coś dużego i trwałego dla poprawy naszego życia - powiedział mówca. Przy-

pomniął zarazem, że kiedyś państwo było biedniejsze, ale bez jego pomocy powstawało wiele wysiłkiem społecznym. Ludzie robili to dla siebie, czuli taką potrzebę i umieli docenić to, co sami wzniesli. Dziś natomiast na ogół zgłasza się postulat, ale od tego nowe obiekty nie powstaną. Wręcz przeciwnie, wzrasta się tylko rozdzielanie i ten duży deficyt w budżecie państwowym. Nie można więc czekać, a trzeba brać się samemu do roboty. W przeszłości umieliśmy aktywizować ludzi wokół konkretnych spraw. Płaszczyznę takiej aktywizacji należy dziś tworzyć w województwie, gminie i na wsi. W rozwiązywaniu tego, co jest potrzebne starszym i młodym i co wspólnie powinniśmy zrobić.

Tow. Barcikowski nawiązał do przewijającego się w dyskusji pytania, jaka jest młodzież. Stwierdził, że młodzież jest różna, tak jak i różne jest starsze pokolenie. Po majowych zajęciach w niektórych ośrodkach mieliśmy do czynienia z falą krytyki i potępienia młodzieży. Jest to niesprawiedliwe, bo przecież w tych zajęciach uczestniczyła tylko część młodzieży, część jej jest z nami, ale większość jest obojętna. Nie można więc pochopnie generalizować i upraszczać ocen. Przewodzi to tylko do nieporozumień. Trzeba widzieć w młodzieży i

dobrze strony. Trzeba patrzeć na nią obiektywnie. Tow. Barcikowski podniósł również zagadnienie tego, co partia uczyniła w przeszłości dla młodzieży. Stwierdził, że do podstawowych kwestii należą sprawy wykształcenia, pracy i mieszkania. Jeśli z tego punktu spojrzymy na najbliższą przeszłość to można stwierdzić, że:

- zapewniliśmy w Polsce Ludowej młodemu pokoleniu możliwość zdobycia wykształcenia. Polska nigdy dotąd nie miała tak wykształconej młodzieży jak obecnie. Ogromna jej większość nie poprzestaje na wykształceniu średnim i chce się dalej uczyć;

- stworzyliśmy dla wkraczającego w wiek produkcyjny w latach siedemdziesiątych tzw. wyżu demograficznego 3 mln nowych miejsc pracy;

- pozostała sprawa trzecia, nie do końca załatwiona, to znaczy kwestia mieszkaniowa. Ale i tu więcej zrobiono niż się wydaje.

Nie załatwionych problemów w tym względzie pozostaje jednak wiele. Powinniśmy więc zrobić wszystko, aby środki państwowe przeznaczone na ten cel były należycie wykorzystane, by właściwie spożytkowane zostały inicjatywy społeczne w tej dziedzinie.

W dalszej części wystąpienia sekretarz KC PZPR poruszył sprawę relacji pomiędzy warunkami materialnymi a postawą ludzi wobec istotnych problemów państwa i narodu. Biorąc za przykład rozwój sytuacji na wsi wskazał, że największą wrogość wobec państwa socjalistycznego wykazywali nie najbiedniejsi, ale ci działacze "Solidarności" Rolników Indywidualnych, którzy od tego państwa otrzymali miliony, w większości umarzane częściowo kredyty. Atakowali zaś nie dlatego, że dostali za mało ale dlatego, że chcieli to otrzymać na innych warunkach politycznych. Kontynuując ten wątek, mówca postawił pytanie: czy moglibyśmy spodziewać się, że młodzież będzie lepsza, jeśli otrzyma wszystko, czego żąda? Odpowiadając stwierdził, że takie postawienie sprawy byłoby niewychowawcze. Młodzieży nie trzeba kupować. Trzeba jej jednak wpoić szacunek do wartości zdobytych własną pracą. Młodzieży trzeba maksymalnie pomagać, ale młodzież musi zrozumieć, że poprawiać i ulepszać życie można tylko drogą wyteźonej, twórczej pracy. Wtedy też należycie będą doceniane efekty ludzkiego trudu.

W tym miejscu mówca nawiązał do spraw dotyczących systemu motywacyjnego pracy, a szczególnie wprowadzania zmian w systemie płac.

W najbliższym czasie trzeba wprowadzić w przedsiębiorstwach możliwość samodzielnego dysponowania funduszem płac, różnicowania płac w ramach tego funduszu. Jest to grupa spraw wewnętrznych przedsiębiorstw objętych reformą gospodarczą.

W drugim etapie /przypuszczalnie od 1.01.83r/ będzie trzeba uregulować sprawę rekompensat pracowniczych i rodzinnych, ustalić t.zw. minimum płacowe. W przyszłości płaca będzie zależna od ogólnie obowiązujących w kraju norm, oraz od wyników uzyskiwanych przez przedsiębiorstwa. Aby zrealizować te zamierzenia - trzeba spełnić tylko jeden warunek - zwiększyć produkcję materialną.

Nie można przecież mówić o zwiększeniu wypłat, gdy pieniądź nie ma pokrycia w towarze. Trzeba też raz na zawsze przełamać pokutującą jeszcze w społeczeństwie filozofię "Solidarności", która mówiła nie o pracy, a o tym jak należy dobra dzielić. Nie zastanawiała się w ogóle zaś nad tym, skąd je brać. Trzeba więc skończyć z takim myśleniem i zacząć zastanawiać się skąd wziąć więcej, ażeby słuszniej obdzielić wszystkich.

Następnie Tow. Barcikowski ustosunkował się do pytań o model organizacji młodzieżowych. Stwierdził, że partia popiera wszystkie organizacje

młodzieżowe uznające socjalizm i przewodnią rolę partii, jest zainteresowana ich rozwojem. Poruszył również zagadnienie postawy nauczyciela. Podkreślił, że decydując się na pracę pedagogiczną w socjalistycznej szkole, a tylko taka może być w socjalistycznej Polsce, trzeba dokonywać wyboru. Nie można pracować w takiej szkole i uprawiać antysocjalistyczną działalność. Gdy ktoś nie może, czy nie chce uznać tych wymogów - musi odejść, albo zmienić swój pogląd, jak tego wymaga socjalistyczny model wychowania. Musimy przywrócić wychowawcze funkcje szkoły. Szkoła musi nie tylko uczyć - również wychowywać zgodnie z zasadami ustrojowymi.

W końcowej części wystąpienia Tow. Barcikowski poruszył niektóre zagadnienia z zakresu polityki rolnej. Stwierdził, że partia stoi na stanowisku stabilnej polityki rolnej. Chodzi tu przede wszystkim o podstawowe jej cechy, bo polityka ekonomiczna może ulegać zmianom. Sami rolnicy zresztą postulują przecież często np. zmiany cen, które są częścią polityki ekonomicznej rolnictwa.

Natomiast zasady decydujące o stabilności polityki rolnej muszą być trwałe i ściśle przestrzegane. Ilekroć bowiem w przyszłości odchodziliśmy

od tego tylekroć przynosiło to ujemne skutki w produkcji. Mówca następnie omówił sprawę cen na maszyny rolnicze, preferencji i ulg dla młodych rolników, kwestię podatku gruntowego. Oceniając sytuację na wsi stwierdził, że dochodowość w rolnictwie jest dziś dobra. Dobry rolnik, ten który naprawdę produkuje dziś, może zarobić i dla siebie, i dla swoich bliskich na wsi, a zdarza się, że pomaga też bliskim w mieście. Główny zaś powód do zmartwienia, to ciągły brak towarów, środków do produkcji, do konsumpcji.

Konieczne jest więc zwiększanie produkcji wszelkimi siłami. Nieprawdą jest przy tym, że wzrost produkcji, lepsza gospodarność zależy tylko od tego, ile nam pożyczą Amerykanie. Oni w najbliższym czasie nic nam nie pożyczą.

W polskiej gospodarce są natomiast wielkie, jeszcze nie wykorzystane zasoby materialne. Ale żeby je uruchomić, potrzebne jest nowe podejście człowieka. Ludzie muszą zacząć inaczej myśleć i działać.

Bo czymże jest całe marnotrawstwo - pytał mówca i odpowiadał - niczym innym jak niedbałstwem człowieka. Ludzie się będą zmieniać. Powiedzą nam, że są złe systemy organizacyjne, brak motywacji itd. Nie dajmy się zwieść. Nie ma takich sys-

temów finansowych, które by zastąpiły zwykłą przyzwoitość, pracowitość i uczciwość ludzi. Jeśli nam czegoś nie starcza, to właśnie tego. Czyli jest też problem społeczny i moralny do przezwyciężenia w drodze porozumienia się ludzi. To nie wymaga nakładów, nie wymaga nowych inwestycji - stwierdził na zakończenie tow. Barcikowski - to wymaga właśnie zrozumienia sprawy. Funkcją partii jest także zrozumienie sprawy uzyskiwać.

Podsumowując obrady

I sekretarz KW PZPR stwierdził, że pozwoliły one wyjaśnić wiele problemów pracy i życia młodych w województwie oraz nakreślić kierunki podnoszenia skuteczności pracy partyjnej i wychowawczej wśród młodzieży. Uwypukliły możliwości zacieśnienia więzi organizacji partyjnych i młodzieżowych w drodze wspólnego rozwiązywania czasami nawet niewielkich, ale istotnych dla środowiska spraw. Przygotowania do Plenum zrodziły wiele cennych inicjatyw i wniosków, wyzwoliły aktywność POP i org. młodzieżowych w dziedzinie rozwiązywania problemów młodych.

Nie urońmy nic z tej aktywności - powiedział tow. Staszczak - po prostu ją kultywujemy. Wyjdźmy z uchwałą Plenum do POP i organizacji młodzieżowych i przygotujmy się do odbioru uchwały IX Plenum KC PZPR.

UCHWAŁA

KW PZPR W SPRAWIE ZADAŃ WOJEWÓDZKIEJ ORGANIZACJI PARTYJNEJ W ROZWIĄZYWANIU PROBLEMÓW MŁODZIEŻY

Podstawowym i stałym zadaniem partii w całokształcie pracy z młodzieżą jest konsekwentna walka o przywracanie jej właściwego miejsca w rozstrzyganiu problemów życia społeczno-gospodarczego swojego środowiska, zakładu pracy, gminy i województwa. Nieustannej troski i pilnej uwagi wszystkich instancji i organizacji partyjnych wymaga wychowanie młodzieży w duchu zaangażowania społecznego, wiary, że praca jest podstawowym miernikiem wartości, zrozumienia rzetelności idei i programu partii. Partia opowiada się za systematyczną pomocą młodym w rozstrzyganiu ich problemów, wyrównywaniem startu życiowego młodych, za partnerstwem z socjalistycznymi organizacjami młodzieży. Oczekujemy też na wzrost inicjatyw obywatelskich, zawodowych i społecznych ze strony młodych.

Podjmując te doniosłe problemy, wojewódzka instancja partyjna zaleca wszystkim instancjom i organizacjom podjęcie skutecznych działań w kierunku ich urzeczywistniania.

W związku z zadaniami przedstawionymi w referacie oraz wnioskami zgłoszonymi w trakcie dyskusji Komitet Wojewódzki PZPR zobowiązuje instancje i organizacje partyjne do podjęcia następujących przedsięwzięć:

1. Zgodnie z uchwałą VII Plenum KC PZPR, w miesiącu czerwcu dokonane zostaną oceny postaw i realizacji zadań przez młodych członków PZPR działających w ZSMP, SZSP, ZHP, i ZMW. Za podstawowe zadanie uznaje się czynny udział i reprezentowanie przez nich stanowiska partii na forum organiz-

zacji młodzieżowych i w pracy z młodzieżą niezrzeszoną.

2. Instancje partyjne, ROPP winny udzielać szerszej pomocy organizacjom młodzieżowym w prowadzonej przez nie działalności szkoleniowej, w wyjaśnianiu węzłowych problemów teorii i praktyki socjalizmu, w prezentowaniu bieżących, ważnych zagadnień i rozstrzygnięć społeczno-gospodarczych i politycznych. Do realizacji tego zagadnienia wykorzystana zostanie Akcja "LATO 82", kurey organizowane przez młodzież, a także spotkania z młodzieżą starszych klas szkół podstawowych i ponadpodstawowych oraz inne formy działania młodych.

3. Instancje i organizacje partyjne działające w zakładach pracy wspólnie z organizacjami młodzieżowymi ukazywać będą w dalszym ciągu znaczenie uchwały VIII Plenum KC PZPR dla wychodzenia z kryzysu i wdrażania reformy gospodarczej, podkreślać przy tym powinny rolę młodego pokolenia w ro-
związywaniu bieżących i perspektywicznych problemów

kraju. Dążyć będą do zapewnienia właściwej reprezentacji młodych w pracach samorządu robotniczego, Obywatelskich Komitetów Odrodzenia Narodowego, Komisji Socjalnych i innych ciał społecznych funkcjonujących w zakładach produkcyjnych. Efekty tych działań Egzekutywy KM, KM-G, KG, KZ PZPR i POP powinny okresowo oceniać.

4. Instancje i organizacje partyjne na wsi i w jednostkach obsługi rolnictwa winny dokonywać oceny stopnia stosowania społecznych i ekonomicznych preferencji dla młodych rolników przejmujących gospodarstwa rolne i gospodarujących samodzielnie- stojących kredytów, przydziałów maszyn i sprzętu rolniczego, środków do produkcji rolnej, możliwości powiększania gospodarstw, zabezpieczenia i poszerzenia bazy kulturalnej- jako przesłanek wyrównywania poziomów życia miasta i wsi, możliwości i potrzeb kształcenia młodzieży.

5. Większej uwagi wymaga praca młodych w instytucjach i urzędach. Wnioski z odbywa-

nych narad partyjno-służbowych w urzędach miast i gmin z nauczycielami, powinny uaktywnić organizacje partyjne w tych jednostkach, przyczyniać się do sprawniejszego działania inteligencji pracującej w mieście i na wsi. Dbać należy o upowszechnianie wśród pracowników administracji i szkolnictwa wysokich wartości ideowo-moralnych mogących stanowić wzorce dla młodej inteligencji i całego społeczeństwa. Wyżej wspomniane narady partyjno-służbowe winny stanowić trwałą formę pracy w tej dziedzinie.

6. Instancje partyjne w okresie do 30 września br. oceniać całokształt uwarunkowań dotyczących młodzieży, jej problemów szkolnych, startu życiowego i warunków pracy, udziału młodych w rozwiązywaniu problemów swojego otoczenia i potrzeb młodzieży: materialnych, kulturalnych, sportowych i innych. W świetle uchwały IX Plenum KC PZPR, niniejszego posiedzenia KW, jak i własnych ocen, sformułowane zostaną kierunki i możliwości rozstrzygania problemów młodego pokolenia na tle zadań społe-

czno-gospodarczego rozwoju i procesów socjalistycznej odnowy.

7. Komitet Wojewódzki PZPR zobowiązuje Egzekutywę KW i instancje stopnia podstawowego do dokonywania raz w roku oceny stopnia realizacji problemów ludzi młodych w ich całościowym społeczno-ekonomicznym, politycznym i ideologicznym ujęciu, jak też udziału członków PZPR w ich rozwiązywaniu.

8. Komitet Wojewódzki PZPR zobowiązuje Egzekutywę KW do uzupełnienia niniejszej uchwały o zadania wynikające z IX Plenum KC PZPR.

9. Komitet Wojewódzki PZPR na posiedzeniu w IV kwartale zapoznany zostanie z informacją o stopniu realizacji niniejszych postanowień.

Komitet Wojewódzki
P Z P R

Biała Podlaska, dn. 4.06.82r.